

LES DATES 1604 – 1880 QUE ENS VOLEN DIR?

Antoni Boquet Tomàs

Naturalment que fins als nostres temps han transcorregut 400 anys. Però aquesta data del 1604 ens recorda potser l'any de la construcció de la nostra capelleta (de moment no en tenim notícies anteriors i potser així ho hem de creure). Però el que són les coses. Recordo que des de molt jovenet, potser a l'edat de 6 o 7 anys, en acompanyar la meua mare durant la temporada del batre a portar el dinar a l'era, en el camí de la Cardosa, justament des del pla del Duran i en començar la baixada, es dibuixava allà al fons del clot la petita silueta de la Capelleta, quan en donar el retomb ens esperava el lledoner enfilat dalt del rastrell, i allí sota la seva generosa ombra contemplàvem ja de més a prop la Capelleta i al mateix temps dedicàvem uns mots al Sant, tot i enfilant de nou el camí fins a l'era.

I passen els anys, passa una guerra, que de retruc i en edat infantil, m'incorpora de ple al món del treball, i així és com dia rera dia, jugant i baixant aquelles tan ben anomenades costes de Sant Magí ens hem anat fent grans... Tant és així que, havent superat ja els 80 anys, continua aquell diàleg amb el Sant.

I qui ho havia de dir que en arribar aquell 21 de maig de 1998, junt amb d'altres companys, seríem testimonis de desmuntar la Capelleta, pel motiu que tots coneixem. Però això sí, amb la voluntat que un cop acabada l'obra de l'Autovia, la tornàriem a construir, però amb la incertesa del lloc adequat. No obstant, es va demostrar que amb la força de la voluntat d'uns quants simpatitzants Maginets, es trobaria un lloc on mai

El camí de la Cardosa abans de la construcció de l'autovia.

ens podríem imaginar de tornar-la a construir. Encara que un xic diferent de l'anterior, conserva les principals característiques que l'important, i naturalment amb la mateixa imatge i amb més claror en el seu interior.

Si tenim com a referència la data del 1604 com la de la seva construcció, també hem de tenir present la que es troba a la part posterior, que diu 1880. D'aquesta tampoc se'n té notícia, però fent volar un xic la imaginació, "podria" ser que ens volgués dir que fos degut a alguna reforma, per exemple una ampliació del camí, ja que en aquell temps era molt transitat pel veïns de la Ribera del Sió.

Avui tots en podem estar ben orgullosos de la feina feta, i any rera any, en arribar a finals de maig, ens trobem al redós del Sant per fruit d'un apetitós esmorzar, tot contemplant el creixement de l'arbrat. Els pins ja fan ombra, el lledoner quin goig, i la servera com creix i quin bé de déu de roses...